

Posamezna številka „Dneva“ stane 6 vin.,
ravno toliko številka „Bodeča Neža“.

„DAN“ izhaja vsaki dan zjutraj; tudi ob nedeljah in praznikih. Vsako nedeljo ima humoristično prilogo „BODEČA NEŽA“. Za ljubljanske naročnike stane „DAN“ s prilogo dostavljati na dom celoletno 20 K, mesečno 1.70 K; brez priloge celoletno 18 K, mesečno 1.50 K. Za zunanje naročnike stane „DAN“ s prilogo celoletno 22 K, četrtletno 5.50 K, mesečno 1.90 K. — Naročnina se pošilja upravništvu.

Telefon številka 118.

DAN

Neodvisen političen dnevnik
s tedensko humoristično prilogo Bodeča Neža.

Posamezna številka „Dneva“ stane 6 vin.,
ravno toliko številka „Bodeča Neža“.

Uredništvo in upravnništvo: Ljubljana, Francišanska ulica številka 5.

Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nepriljubljena pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtina poslana in zahvale vrsta 20 v. Pri večkratnem oglaševanju popusta. — Za odgovor je priložiti znamko.

Odgovorni urednik Radivoj Koren. Last in tisk „Učiteljske tiskarne“.

Telefon številka 118.

Elbasan v rokah vstajev.

Koroški dan? — 400.000 v srbske narodne namene. — Esad paša zopet v Albaniji.

Kako bi moralo biti?

Zivimo v resnih časih. »Volkstag« v Celovcu in prepoved sokolskega zleta nam dasta misliti. V Celovcu so vsenemci razvijali svoj načrt o poti na Adrijo, v Ljubljani pa smo tiho premišljevali o naši usodi.

V teh časih bi bilo treba skupnosti, treba bi bilo pokazati svetlo, da znamo tudi skupno nastopiti. Graški »Tagblatt« je pozdravljaj »Volkstag« v Celovcu čes da vodi Nemec »ein Wille ein Sinn« t. j. ena volja, ena misel! Ali ne moremo mi izpregovoriti enkrat isto besedo?

Splošno javno mnenje je, da so klerikalci provzročili prepoved slovenskega vsesokolskega zleta. Zadnji teden je bil dr. Šusteršič na Dunaju in prepoved je prišla obenem s sankcijo za inkorporacijo Šiške k Ljubljani. Vse to budi sum. Gotovo pa je, da ni nikogar na Slovenskem, ki bi dvomil, da bi bili naši klerikalci tudi takih narodnih grehov zmožni. Istotako se sodi glede prihoda Korošcev, da ima to biti le sredstvo za klerikalne namene. Kdor pozna ljudi, ki so na Kranjskem že vse izdali, ne bo verjel, da klerikalci s Korošci mislijo resno.

In vendar je sedaj čas, ko bi bilo treba pozabiti na gnus vseh teh izdajalcev in pokazati, da smo boljši od Efilajtov. Ne mislimo niti na odpustanje — so stvari, ki se ne smejo nikoli odpuščati. Kdor Efilajtu niso odpuščali — tudi ne mislimo na slovo — ampak na to, kar nam velja narodna dolžnost.

Korošci pri... Napačno je bilo, da se je dalo temu prihodu klerikalni značaj. Zakaj bi ne prišli vsi Korošci in zakaj bi jih vsa Ljubljana ne sprejela? Edino tak dan bi bil primeren odgovor na celovški volkstag! Enako bi bilo umestno, da skupno pevsko in narodna društva vrnejo Korošcem poset na Gosposvet-skem polju. Nobeden nam ne more prepovedati, da naredimo skupen izlet na Gosposvetško polje!

Dne 5. julija bi moral biti v Ljubljani naroden dan, prav tako kakor bi moral biti dan sokolskega zleta — naš slovanski dan. Mi vsi potrebujemo opore in moči v boju proti skupnemu sovražniku in kdor v teh dneh izdaja našo narodno stvar in onemo-

gočuje velik skupen nastop — bo odgovoren za sramoto, ki bo padla na Ljubljano, ker se bo v vsej nagoti pokazala naša slabost in propad.

Iz ljubezni do matere in domovine.

400.000 dinarjev v narodne namene. Dar srbskega rodoljuba za dijake in sokole v novoosvojenih krajih.

V soboto je prejela srbska kralj. akademija nauk v Beogradu iz Amerike 80.000 dolarjev — okoli 400.000 dinarjev — od svojega dopisujočega člana prof. Mihajla Pupina iz New-Yorka.

Denar je prišel deloma v gotovini, deloma v vrednostnih papirjih in ima služiti kot glavica za »Fond Pijade Aleksij Pupin iz Idvora v Banatu«.

S tem denarjem je prišlo sledeče pismo:

»S to ustanovo želim izraziti hvaležnost svoji materi, ki me je pod težo težkih žrtev vzgojila in mi pomagala iz ljudske šole v mestno šolo, dasi sama v svoji mladosti ni videla niti ljudske šole, niti ni imela prilike, da bi se naučila čitati in pisati.

Uverjen sem, da je danes mnogo takih slabih mater, ki so svoje otroke iz ljubavi, zato si rad odrgam od svojih ust, da njim olajšam šolanje njih otrok.«

Tako je torej označil srbski učitelj svoj dar. Prof. Pupin je sin iz preproste, siromašne kmečke koče v srbskem Banatu, z lastno pridnostjo se je povzpela do profesorja, danes je profesor na vseučilišču v New Yorku. Iz fonda se bo plačevalo:

1. Dvanajst nagrad onim srbskim dijakom, ki se izkažejo v znanju srbske književnosti in zgodovine.

2. Šestdeset stipendij za revne srbske dijake.

3. Ostanek naj se porabi za ustanavljanje sokolskih društev v novoosvojenih krajih. Tako je sin preproste srbske koče iz daljne Amerike pokazal ljubezen do matere in domovine. Narod, ki ima take ma-

tere in take sinove, ne bo propadel, ampak bo rasel v svoji lastni sili.

Glasovi iz Koroške.

Zelo se vara, kdor misli, da bo narodni boj na Koroškem ponehal. Cilj vsega nemškega raznarodovalnega dela je edino: most do Adrije. Za ta boj so se pripravljali na celovškem »volkstagu«. Zato je bil imenovan tudi renegat Dobernik za vojdo Študiške. Jasno je, da bo ta veliki kričar in germanski bojevnik slov. krvi za nemško Adrijo posvetil vse moči in sile bojnega društva »Südmarke« temu namenu. Silno potrebno bi bilo, da bi slov. obrambna društva posvetila vso pozornost lepi slovi. Rožni dolini preko katere gre pot do Adrije in na katero so se in se bodo v bodoče še bolj vrgli Nemci s svojim denarjem. Na to opozarjamo Ciril-Metodovo družbo in »Slovensko Stražo«.

Preresni so za nas časi, da bi se tudi na Koroškem razvil bratovinski boj. Kot Slovenci moramo vzeti razmere kot take, kakršne sedaj obstajajo. Vsako zanašanje na zdravih kranjskih razmer med Koroške Slovence, je naroden greh. Pomenjalo bi to oslabitev slov. življa; dovedlo bi do medsebojnega boja — in ta ubija narodno silo ter vspešen odpor proti teutonstvu. Za nas so preresni dnevi, da bi si mogli dovoliti kranjski luksus. Nam gre edino za narodno stvar, gre nam zato, da se ubranimo nenasitnega Germana, da rešimo jugoslovansko Adrijo. Ne gre nam na Koroškem ne za liberalstvo ne za klerikalstvo. Izvrševati moramo našo dolžnost kot predstraža Jugoslovanstva.

Kaj pa Ljubljana? Koroški Slovenci čakajo, kako bo Ljubljana odgovorila na »volkstag«.

Dež. odboru, ki je dal zaplankati naš slov. knežji stol na gosposvet-skem polju in celovškemu županu svetujemo: naj zaplankajo še Celovec. Radi bi vedeli kako zelo bi bili celovški nemški trgovci s tako odredbo zadovoljni. Nam Slovincem ki nismo popolnoma nič odvisni od koroških Nemcev in imamo le eno željo, da bi nas Bog čimprej rešil iz rok nemških tiranov, bi bila taka odredba zelo simpatična. Nemci bi pa bili varni pred slovensko invazijo.

Popolnoma so se našim koroškim Nemcem zmešali pojmi. V odgovor na knjigo »Vilajet Kärnten«, v kateri se opisuje boj in namo le boja Nemcev ter avstrijske vlade proti nam Slovincem, so izdali »zbegani nacionalisti brošuro, v kateri je nakupljen kup laži in obrekovanj. Kakor ironija se bere naslov »Wahrheit über Kärnten«. No Nemcem pač posvečuje namen sredstvo. Obžalovanja je vredno farbanu ljudstvo, ki bo dobilo ta šund v roke. O brošuri bomo še spregovorili.

Vsak, ki pozna koroške razmere mora priznati duhovščini velike narodne zasluge. Da niso mogli več napraviti, so krive seveda naše koroške razmere. Zdi se nam pa, da smo zavozili ves narodni boj preveč na versko plat in je pri tem narodna stvar trpela. Potrebujemo bi danes manj vernih a tembolj narodnih mož. Vzor naši duhovščini bodi duhovščina istrska pa bodo uspehi vse drugačni kot so sedaj.

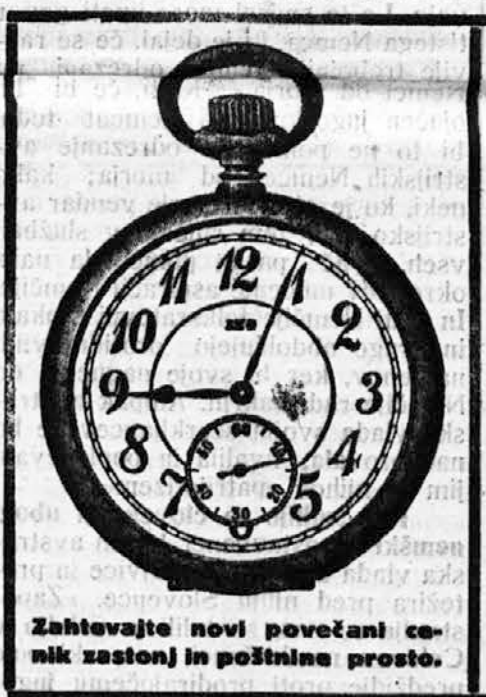
Opozarjamo kompetentne faktore na skandalozne razmere in na šikane katerim so slovenski potniki izpostavljeni na koroških posta-

jah, predvsem na celovškem kolodvoru. Dan na dan se čuje o novih škandalih. Ako nemški in nemškutarski uradniki nočejo razumeti slovenski, naj gredo tja kamor jih vleče srce: v Prusijo. Znapreji ne vza-memo Slovinci naše nobene odgovornosti; ako se lepega dne nam utrga nit potrpljenja in se kaj zgodi, kar bi nekaterim ne bilo preveč ljubo, naj si to samim sebi pripisujejo. Zato napravite, dokler je čas, škandalom konec.

Vprašanje imenovanja krškega škofa postaja zmiraj bolj aktualno. Kakor izvemo ima najboljša šanca za škofovski stolček krški kancler dr. Quitt, ki je sicer samostojen človek, a zvit in nam Slovincem vse prej kot naklonjen. Koroški Slovenci ki smo edini zanesljivi element imamo pravico zahtevati, da se nam ne pošlje zopet en tak podrepanik nemških nacionalcev, kot je bil sedanji škof Kaltner. Vpoštevati se mora naše želje in se nam dati škofa, ki bo razumel jezik ljudstva in njegovo dušo. Protestiramo proti umesavanju »volksrata« v to zadevo. Res daleč je prišla cerkev, ako danes nastavlja nemški »volksrat« njene škofo.

Slovenci! Kupujte sokolski znak!

100.000 K
nagrade
ali obrnite

Zahtevajte novi povečani cenik zastoj in poštnina prosto.

! Ne pustite se premotiti !
Samo Mestni trg številka 25.
Kupite po nizki ceni in dobro pri svetovno-znani solidni tvrdki
H. Suttner, Ljubljana številka 6.
Lastna protok. tovarna ur v Švici.
Tvrdka H. SUTTNER nima nobene podružnice v Ljubljani in ne drugje.

LISTEK.

M. ZEVAKO:

Srce in meč.

Roman iz francoske zgodovine.
(Dolge.)

Uspeh se je začel; Pardajana sta bila rdeča od krvi, ranjena na rokah, na glavi in v prsa.

»Z Bogom, vitezi!« je dejal stari klatež in se zrušil na koleno.

»Z Bogom, oče!« je rekel vitez in se naslonil s komolcem, da ne bi padel.

»V imenu kralja, vdajta se, pa vama ne štejem vajinega upora!« je kričnil kapitan z ganjenostjo, ki je ni mogel skriti.

»Hvala vam, gospodi!« je dejal vitez s svojim najlepšim glasom. »Gledati vas hočeva umiraje; zakaj vaš obraz je tukaj edini, v katerega more upreti pošten človek svoje oči!... Naskočite naju!«

Kapitan je dal znamenje in kričnil:

»Razderite najprej barikado!« Iznova je navalila silna železna stena kakor pošastna zver z naježenimi jeklenimi ščetinami. Pod besnimi udarci se je zvrnila barikada — pot je bila prosta.

»To je konec konca!« je kričnil stari Pardajan z grohotom, v katerem je zvenela smrt.

Hkrati je sunil parkrat okrog sebe.

»Z Bogom, Lujza!« je zamrmral vitez, drhteč na duši in na telesu, ter zaprl za hip oči.

A ko jih je odprl, je obstal v trepetu, zaslepljen in vznemirjen, čudeč se v nečloveškem strmenju, meneč, da je mrtev ali pa, da se mu pojavlja v smrtni tesnobi svetla, tolažilna prikazen, ki ga hoče spremiti preko praga večnosti. Videl pa je tole:

Preteče ostrine mečev, ki jim je bilo komaj dva palca do njegovih prsi, so se bile dvignile ali povesile. Napadalcu so se odmakali na desno in na levo, v strmenju in osuplosti, pušča je v sredi med svojimi jekli gaz, vodečo do Henrika Monmoranskega, ki je sedel na svojem konju mrtvaško obel in nepremičen, kakor okamenel. Po tej poti pa je korakala počasi in veličastno žena v žalni obleki...

»Črna dama!« je dehnil vitez.

In na pragu hiše, med vrati, pred katerimi je stala nedavno še barikada — pred vrati, ki so se bila nenadoma odprla, je stalo dekle, čarobno v svoji plahi in vendar smeli pozi, sladki, blede obrazek v sijajni zarji zlatih las — in gledala s praga vitez, z dolгим pogledom, polnim občudovanja in groze...

»Lujza!« je jeknil mladi mož ter se spustil rahlo s kolena in okrvavljena tla.

Dvoje solz se je zaiskrilo deklaci na dolgin trepalnicah in njen pogled se je zastri z nebeško milobo.

»O Bog, zdaj lahko umrem... ona me ljubi!...«

Vitez je padel nezavesten vznak, a stari Pardajan se je ugriznil v sive brke in zamrmral:

»Ah, to je tista Lujza!... Pri moji duši, nič mi ni žal poginiti s tem obrazkom pred očmi!«

Črna dama, Ivana de Pjen, je stopala proti Henrik Monmoranskiškemu.

V trenutku, ko so se nagloma odprla vrata in se je pojavila ta žena ter se vrgla brez strahu med ranjenca in med sovražne meče, so se bili napadalcu preplašeno umaknili. Visokost, plemenito obličje in veličastna mirnost dame jim je imponirala tako, da se je njih strmenje kmalu izpremenilo v spoštovanje; vsi so začutili, da se hoče zgoditi nekaj čudnega, in nihče izmed teh ljudi, ki so pravkar še besneli, ne bi bil hotel zadati smrtnega udarca ranjencema, nad katerima je izrekla z mahljajem roke svojo zaščito.

Ivana de Pjen se je ustavila dva koraka pred maršalom Danvilskim. Hipnotiziran ji je gledal Henrik naproti, kakor gledač v snu prihajanje nadzemeljske prikazni. V njem ni bilo več niti ljubezni, niti gneva, niti ljubosumnosti, marveč zgolj brezmejno začudenje, videti jo tu. Kako?

Zakaj? Mešalo se mu je v glavi, zavedal se je samo, da mu ne preostaja drugega kakor čakati.

»Svetlost!« je izpregovorila Ivana de Pjen, ta dva moža sta moja, vzameš si ju. Eden izmed njiju je tisti, ki mi je vrnil ugrabljenega otroka, drugi pa je sin njegov. In moja neskončna hvaležnost velja enemu kakor drugemu. Pravim torej, svetlost: ta dva sta moja. In prašam vas: ali naj razložim vsem tu navzočim, kakšen je moj dolg do njiju? Ali naj govorim?

Pokazala je z roko na nepremične jezdece, na osuple gizdaline in na vso množico, ki je molčala zdaj in se zadihala v strmeči radovednosti. Dolg trepet je popadel maršala. V njegovi notranjosti je zavrelo. Krvave oči so mu pogledale besno naokoli, nato so se vrstile k Ivani de Pjen. Pred njenim čistim pogledom pa se je uklonil, premagan... navidezno le, zakaj zlovešč usmev mu je splaval po brezbarvnih ustnicah. S tihim, hripavim, jedva slišnim glasom je odgovoril:

»Ta dva moža sta vaša... vzemite ju, madam!«

Udaril je konja z ostrogo, da je planil proč, do nasprotnih hiš; tam pa se je ustavil in nov smehljaj je zveržil naglo in strahotno njegova usta. Ivana de Pjen se je bila obrnila h gardnemu kapitanu vojvode Anževskega.

»Gospod!« je dejala, »vi ravinate tu po nalogu...«

»V kraljevski službi, madam!« je dejal kapitan s trdnim glasom. »Ukazano mi je, aretirati ta dva plemiča...«

»Gospod, moje ime je Ivana, grofica de Pjen in vojvodinja Monmoranskiška...«

Kapitan se je priklonil globoko. Vse navzoče je streslo nekaj čudnega, tolikšna bridkost je zazvenela v teh par besedah — bridkost, pa tudi trdna volja.

»Jaz sem vam živo poročstvo,« je nadaljevala Ivana de Pjen, »in moja beseda vam jamči za ta dva jetnika.«

»Če je tako, madam,« je dejal kapitan, »potem ne daj Bog, da bi dvomil o poročstvu visoke, žlahtne in močnega gospe Monmoranskiške. In ako jetnika ne zapustita te hiše.«

»Ne zapustita je, gospodi!«

»Ubogam vas, madam. In do-dam: srečen sem, da vas smem ubogati, zakaj...«

Ivana de Pjen je naklonila glavo ter se obrnila k ranjencema, ki sta se bila dagnila in sta gledala prizor, držeč se pokoncu z nečloveškim naporom. C zadnjih besedah kapitanovih sta vtaknila oba hkrati vsak svoj meč v nožnico. Ivana de Pjen je stopila k staremu Pardajanu.

(Dolge.)

Štajersko.

K zadnji mariborski poroti. Končni izid mariborske porote v tožbi Roblek ca. Žebot, oziroma »Slov. Gospodar« ni iznenadil le vseh onih, ki jim je šlo za pravico, marveč celo izrecne klerikalce, da, tudi same klerikalne voditelje. Tako je bilo par gospodov minulo nedeljo priča, ko sta se pogovarjala v enem tukajšnjih hotelov Maribora neki tukajšnji duhovni in neki dekan. Iz njih govora ni bilo le posneti njih strme, marveč tudi njihovo bojazn, da zamorejo taki porotni pravoreki kot je bil oni od minole sobote, pokopati porotni sodiščem ves njihov ugled. Bilježimo to klerikalno začudenje brez nadaljnjega komentarja, saj je samo posebi dovolj značilno. Radovedni pa smo, kaj poretke slovenski klerikalni listi.

Posledice Wastianovega odstopa. Zadnjič smo poročali, da se imenuje v mariborski nemški družbi kar tri kandidati, na katere bodo odpadli Wastianovi mandati. Takrat še nismo vedeli, da je tudi »nemškonačionalna korespondenca« javila isto. Da, nam se je to pripovedovalo že par dni prej, predno je vest o korespondenci prišla v nemške dnevnike, v katerih smo navedeno vest čitali šele pozneje. Zato se nam tim čudenje zdi, da zadnja »Marbztg.« vse te vesti ali docela zanikava, ali pa jih kot prezgodnje označuje. Zdi se nam, da je gospodi na mariborskem rotovžu prišla vsa ta stvar prehitro v javnost. Volilni boj obeta postati tokrat res morda še ostrejši kot prvič, saj se zanj pripravljajo socialni demokratje že zdavnaj. Značilna je tudi bojazn Nemcev radi social. demokratov, o katerih govore, da prevladuje v njihovih vrstah želja po sporazumu s Slovenci. Mislimo, da je poslednje pač še mnogo prezgodnje.

Store. Dne 14. t. m. je imela tukajšnja podružnica »Schulvereina« svoj redni letni občni zbor. Udeležba je bila sicer srednja, a gotovo v vsakem oziru zelo značilna, kajti zborovalo se je očitno pod najskrajnejšim terorizmom, ki ga zmore samo še šovinizem renegatov. Došli so na zborovanje v gostilno »Franci« zvečine samo delavci, ki žive od svojih delodajalcev v najskrajni odvisnosti. Poročilo pravi, da šteje podružnica 90 članov. Isti večer jih je pristopilo znova do 20. Nekateri so pravili, da se jim je dal denar za pristop od delodajalcev. Čisto verjetno! Takihle nacionalnih bojnih organizacij se nam ni treba preveč bati.

Kje je Coletti?

vidi se ga
v senzacijski veseloigri
Soboto 27. v
Nedeljo 28. Kfno-Ideal.
Ponedeljek 29.

Orožniki v boju s — čebelami. Včeraj smo poročali, da so orožniki blizu St. Lenarta v Slov. Goricah prijeli 30letnega Kurnika, ki je dne 16. t. m. v Veliki Nedelji ukradel nekemu prekupcu v spanju 1800 K. Kurnik je doma v Vočkovi. Ko sta tje prišla orožnika Majhenček in Črnčič, se je Kurnik v hiši skril, prejel pa iz panja pri zadnjih vratih hiše izpuštil čebele. Celu uro je trpelo, predno so Kurnika našli. Pri tem so razjarjene čebele orožnika Črnčiča tako opikale, da se je od bolečin onesvestil. 1400 K so našli v čebelnjaku, 200 K pa po drugih krajih skrite, a 200 K je Kurnik že porabil za se.

Maribor. (Plinarna preide v mestno posest.) Pred meseci smo poročali o sporu mestne občine s plinarno radi prevzeta plinarne v občinsko mestno last. Z letom 1920. bi postalo mesto brez vsega posestni plinarne. Šlo pa je za takojšnjo prevzete, a plinarna ni hotela privoliti v ponujeno kupno ceno. Mestna občina je ponujala 5kratno svoto letnega čistega dobička kot odkupnino, plinarna pa je zahtevala 10kratno. Sedaj je odločilo deželno sodišče v prid mestu, t. pr. 5kratni čisti dobiček kot odkupnino. Letni čisti dobiček plinarne je 120.000 K.

Maribor. Frazarstvo je postalo mariborskim nemščurjem in nemščurtarjem vsakdanja hrana brez katere živeti ne morejo. V nedeljo 21. t. m. je bil v Mariboru takozvani »Bundessingen« spodnjaštajerskih nemških(?) pevskih društev. Župan dr. Schmiederer, ki tokrat slučajno ni bil »zadržan«, je pevec pozdravil raz rotovškega balkona in jih opozarjal na veliki pomen te prireditve — »na ožroženih zemlji«. Ta fraza postaja zelo čudna. Na eni strani šteje Maribor (seveda: uradno) 23.000 pomemčenih Slovencev, na

drugi strani pa »Nemci« govore vedno, da v Mariboru ni Slovencev. Kako se torej ves to vjema?

Nainovlji avstr. porotni škandal.

Pri sobotni porotni obravnavi Roblek ca. Žebot je bil poslednji s 5 glasovi pristahev S. K. Z. oproščen. Maribor, 21. junija.

Zgodil se je nečuten in nezasišan škandal, menda edini svoje vrste v tej meri, kar ga pozna avstrijsko pravosodstvo porotnih sodišč.

Predaleč bi nas danes zavedlo, spuščati se v podrobno poročilo zasliševanja priči. Pribijemo pa, da imamo izpovedbe v tesnospisu. Omenimo to, da ne bodo dejali klerikalni listi, da se jim izogibamo. Nasprotno: Pripravili smo na vsako polemiko, kajti žalostno bi bilo, če bi obveljala morala nenarodnega slovenskega klerikalizma...

Toda, poglejmo, kaj so v glavnem izpovedale one priče, ki so se nanje klerikalci najbolj upirali: Vse so potrdile pod prisego, da je Roblek skozi 15 let bil v mirni posesti brez vsega motenja. Eno! Drugič: Od nekdanjega veljaka kamen vstran studenca med obema posestvom kot nedotakljivo znamenje posestni meje, ne samo za Robleka in župnišče, marveč za vso okolico... Nadaljne priče so istotako izpovedale, da sta do prihoda župnika Iv. Goriškega veljala prejšnja dva mejnika na župni posesti kot prava, do čim stoji nova dva, ki ju je dal postaviti Gorišek — popolnoma na Roblekov posesti daleč stran od prave meje. In kaj sta dejali priči, posestnika Verdev in Sredenski, eden starček 64, drugi 70 let? Poslednji je izjavil dobesedno: »Že ko sem bil pastirček pri svojem očetu, je veljala ona meja, ki jo je Roblek posestvoval skozi 15 let kot edino pravo. Še moj oče so jo poznali.« In koliko časa je od tedaj? Dobrih 60 let! Ko je novo mejo videl, se je starček začudil. In prvi? Ta je bil za meštarja med tedanjim posestnikom omenjenih parcel, Hriberšek in Roblek, za Robleka. Hriberšek je pokazal stare meje obema — Verdevu in Robleku, a to opetovano. Striktno, v jasni besedah, je to izpovedal Verdev.

In kaj so dejali priče Jesounigg, Sanitsch in Jošt? Prva dva sta Nemca. Jesounigg si pred leti kot Roblekov mejaš sam ni bil svest svojega posestva. Sam Roblek mu jo je pokazal — do pičice natančno. Vsi trije poznajo deset in desetletja Robleka in velja jim — kot kristal značaja.

Jošt je povedal, da je Roblek sam na lastne stroške, z lastno vprgo in lastnimi hlapci, ko je prenehalo zidanje žaiske cerkve, dovažal brezplačno in iz lastne rešije ves gradbeni material in vrhu tega ga velja, Robleka, ta zgradba še 20.000 kron v gotovini.

Roblek je vzor mož Sp. Savinjske doline in v najvišjem čstu vseh, prijatelj kot nasprotnikov!

Klerikalci se Robleka boje kot hudič križa. Zato so proti njemu pričeli z brezsrčno gonjo, ki je lastna samo tem neznajcem. Jasno, na dlan ležeče je, da so hoteli vzpizoriti duševni uboj, kot ga imamo le redko videti priljožnost. Edino umešten je bil poziv dr. Kodermana: »Delo »Slov. Gosp.« je delo javne demoralizacije, a skrb porote je, da pripravi tej demoralizaciji konec in reši nas rakrane, ki ubija in mori vse, kar ne gre strankarska pota »Slov. Gospod.«. Ker je imel Roblek nekoč pogum, nastopi proti S. K. Z. zato naj se ga moralno ubije.«

In porota? Obsodila je Frana Žebota zločina javne častikraje v moralnem pomenu besede, kajti v svojem nebrzdanem veselju so nam klerikalni podrepanki sami priznali, da jih je rešilo edino le petero slovenskih porotnikov, pristahev S. K. Z.! Ta klerikalna izjava pripušča samo dvojno sklepanje: Ali pristranost ali pa totalno nerazumevanje, kaj je državljanska čast! Ker nečemo vzeti kot nagib k temu nezasišanemu koraku prvo, moramo hote ali nehoti vzeti poslednje.

Da je temu res tako potrjujejo besede dr. Leskovarja, zagovornika Frana Žebota. Že opoldne — priče na razpolago — je priznal, da je vse skrajno neugodno. Popoldne je popolnoma obupal in resigniral. Ko pa je šel od porotne obravnave zvečer, ga je neki gospod nagovoril, češ: »No, gospod doktor, danes pa niste upali, da se vam posreči?« Odgovor je bil zopet, da se je nadejal Žebotove obsodbe... In Žebot sam? Ta je stal ves prepaden med posvetovanjem porotnikov in si že sam odmeril štedenski zapor...

Hočete še kaj več? Ta fakta so pač za enkrat menda dovolj! Imamo jih pa na razpolago še celo vrsto in zato ponavljamo: Zgodil se

je škandal, ki mu ga porotno pravosodstvo nima kmalu parat!

Klerikalci bodo seveda nadaljevali s poskusi duševnega ubijanja. Ali naj obvelja njihova? Ne sme. Ta škandal treba paralizirati. V prvi vrsti v to je poklicana Savinjska dolina! Ubiti se je skušil enega njenih najvišjih mož, moža, ki ga ne poznamo le kot enega najpremožnejših, marveč tudi najznačajnejših, ki doslej ni kazal svojim sorojakom družega, kot neizmerno milosrčnost in pomagal s svojim premoženjem nesebično že brez števila svojim sorojakom.

Dvignite svoj glas Savinjskodolčan! Vstanite in dajte vsjemu rojaku ono zadoščenje, za koje je bil ogoljufan v Mariboru. »Glas naroda, je glas božji!«

A to duševnost mora tudi v vseh ostalih krajih, koder živi le dva naprednjaka, vzbuditi najskrajnejši odpor in dneve, žal, predolgo odlašane obračuna. Če se to ne zgodi, res nismo vredni, da si prilajamo naslov: »Naprednjaki.«

Dnevno.

Velezdajniški namen folkstovcev. Na nedeljskem shodu v Celovcu so Nemci precej govorili, še bolj stekali. Zanimiva je analiza njihovih govorov, ki krijejo v sebi, če se jih natančno premoči velezdajniške tendence. Le poslušajmo; neki Nemec je govoril: Mi Nemci hočemo rade volje podvzeti boj (z Jugoslovani), če bodo nemške predstraže na Jadranskem morju ogrožene od Jugoslovancev. Bojevali se bomo proti belo-modri-rudeči zastavi na Jadranskem morju. Če bi se razvila belo-modra-rudeča zastava, takrat bi bili mi Nemci odrezani od Jadranskega morja, kar se ne sme nikdar zgoditi. — Tako je govoril Nemec, ki se je v svojem navdušenju zaletel. Označil je tistih par privandrancev na Jadranski obali: nemške predstraže. Ta beseda ne more drugega pomenjati, kot predstraže Nemčije, ker Avstrija predstraž na svojem ozemlju ne potrebuje, posebno takšnih ne, ki se družijo z italijansko irredento. Nemci svoje barake ob našem morju smatrajo za predstraže Germanije. Če bo dobil jugoslovanski element ob jadranski obali pravice, ki mu gredo po postavi, takrat je za vedno odzvonilo Nemčiji, da bi kedaj dobila pristop k Trstu in Jadranskemu morju. In tega se folkstovci boje in tudi očitno priznavajo. Le ta smisel more imeti govor tistega Nemca, ki je dejal, če se razvije trobojnica bomo odrezani mi Nemci od morja. Kajti, če bi bil ojačen jugoslovanski element tedaj bi to ne pomenjalo odrežanje avstrijskih Nemcev od morja; kako neki, ko je obal in morje vendar avstrijsko in v tem slučaju v službah vseh. Pač pa bi pomenjala naša okrepitve uničenje aspiracij Nemčije. In radi Nemčije folkstovci stokajo in druge obdolžujejo protidržavnih namenov, ker bi svoje nagnjenje do Nemčije radi zakrili. Ampak avstrijska vlada svojih sčerkancev ne bo nadzorovala, hvalila in poplačevala jim bo njihov »patriotizem«.

Kar smilijo se Slovcu ti ubogi nemški zastopavljenci, ki jim avstrijska vlada dela takšne krivice in protetira pred njimi Slovence. »Zastopavljenci se nas, so tulili v nedeljo v Celovcu neodrešenci, nas, ki smo predžidje proti prodirajočemu jugoslovanstvu.« Res, da ne bodo mogli govoriti, da se jim dela krivica, bi pričeli, da se pri vseh strankarskih postavah vratarje in paznike in da se te službe podele Nemcem; potem morda ne bodo govorili o krivici.

Tudi šole in univerzo so nam »Kulturträgerji« v Celovcu odrekli češ, da bi bilo to novo sredstvo za propagiranje Jugoslovanstva. Pravice nam odrekajo, da bi pa dvignili svoj glas in zahtevali od vlade, da naj ne pobira davkov in voljakov od Jugoslovancev, tega pa niso storili, seveda, ker za kanonenfuter smo le dobri. Če smatra vlada te otročje res za državo vzdržavajoč element, naj jih s palico pouči pameti, da prenehajo že škodovati državnim interesom, katerim s svojim hujškanjem silno škodujejo, ker izobčujejo ves jugoslovanski narod iz državne celote. To počenje Svabov je katastrofalno.

Koroški deželni odbor je dal Knežji stol zaplankati pod pretvezo, da bi ga ne mogli Slovenci skruniti. Brezdomno so oni skrunjevalci Knežjega stola Nemci; kajti nam Slovencev je Knežji stol dokument naše preteklosti. Za taka počenje naša zmožni edinolet kulturni Nemci — tem naj se prepove dostop do našega zgodovinskega spomenika na Gosposvetskem polju. Vendar imamo pri tem eno veselo misel: Ako bi bil Nemci dali zaplankati volvodski prestol pred par leti, bi se zato nihče ne bil zmenil, morebiti bi se bil celo kak Slovenec začudil, da je ta kamen še na svetu. Kaj pa smo pred

par leti vedeli o Gospej Sveti? Saj se je celo lansko leto neki slovenski list posmehoval, ko se je primerjalo Gosposvetsko polje in Kosovo! Letos pa je drugače. Dogodki na Gosposvetskem polju so postali važni. Ako je prestol zaplankan, ga bomo tem varneje nosili v spominu in ga kazali mladini. Iz naših src naj nikoli več ne izgine misel na Gosposvetsko polje.

Štajerci dajejo pogum. Mariborska klerikalna »Straža« prinaša notico: »Kranjci, pogum!«, v kateri vzpodbuja ljubljanske klerikalce, naj gredo sedaj k Gospej Sveti. Pravi, da se je romanje preloži zaradi nekake »hofrata«, v javnosti pa se je reklo, da se preloži za to, ker ni parnika za Vrbsko jezero. Saj k Gospej Sveti ni treba iti čez Vrbsko jezero, saj gre železnica naravnost tja. Torej: pogum!

Vrhunec lopovstva je, kar je govoril neki Guggenberger kot zastopnik istrskih Nemcev na Volkstagu v Celovcu. Pravil je, da so bili Nemci že od nekdanj v Gorici, Trstu, Pulju itd. Celu v Opatiji so menda živeli stari Germani. Na laži zgrajeno vsemestvo na jugu — bo propadlo, kakor vsaka laž!

Nič trializma! Nikdar se nismo navduševali za trializem naših klerikalcev in njihovih enakovrednih zavetnikov hrvatskih frankovcev. Smatrali smo čisto pravilno vse to trialistično vpitje za navadno dunajsko vabo in za humbug omenjenih dveh protinarodnih strank, ki so s trialističnim vpitjem hotele maskirati svoje protinarodno in izdajalsko početje. Da na Dunaju v resnici ne mislijo resno s trializmom, nam dokazuje tudi dunajski dopis »Slov. Naroda«, v katerem se pravi, da bi se merodajni faktorji in tudi Nemci sprizgajali samo s takim trializmom, iz katerega bi bili izločeni — Slovenci. Verujemo to prav radi, ker vemo, da Nemci za sedaj še nimajo direktnih aspiracij na Hrvaško, Dalmacijo in Bosno, temveč bi se za enkrat zadovoljili s tem, da germanizirajo slovensko ozemlje in tako otvorijo Nemčiji pot na Adrijo. Ko bi se ta prva etapa dosegla, bi naprej že skrbela velika Nemčija, ki bi se takoli, ko bi se ustanovila, postavila na prvi cilj — Solun in Carigrad, t. j. podjarmljenje in germanizacijo cellega Balkana. Potem pa dalje — v Malo Azijo proti Perzijskemu zalivu itd. Iz tega in iz raznih drugih vzrokov trializem za Slovence (in za Jugoslovane sploh) nima čisto nobene pomena. Naša rešitev je samo in edino v Jugoslovanstvu, Jugoslovanstvo kot tako, v svoji celoti, ima pa v Evropi tako močno zaslonbo, da nam Nemčija ne more nič, čisto nič! Nemčija nikdar ne pride na Adrijo, zato že poskrbijo Jugoslovani, Rusi, Angleži in Francozi. Trializem pri tem sploh ne pride v poštev, tudi ako od njega pride v tej ali oni obliki, česar pa ne verujemo, ker dobro poznamo dunajsko »ljubezen« do Jugoslovancev — »ljubezen« onega Dunaja, ki pozna za nas samo bič in škorpionje!

Dijaske izkaznice SPD. za leto 1914. Kakor vsako leto, izda tudi letos Slovensko planinsko društvo akademikom, dijakom srednjih, trgovskih, obrtnih in podobnih šol izkaznice, ki jim dovoljujejo prosto prenočišče po domovih in kočah S. P. D. Da se olajša na eni strani izdaja, na drugi strani razpečevanje izkaznic, se opozarjajo za bodoče vsi interesi na sledeče: vsak razred posameznega zavoda naj sestavi seznam dijakov, ki žele prejeti izkaznice; ta seznamek je predložiti pravočasno tekom šolskega leta, najmanj pa 14 dni pred zaključkom šol z nabranim zneskom (po 40 vin. od posameznika) razredniku, da ga predloži referentu v učiteljskem zboru. Ko prejme Osrednji odbor SPD. v Ljubljani poslane izkaze, izstavi in odpošlje izkaznice na posamezne zavode, ter je tako cela zadeva na najkrajši in najugodnejši način rešena in so pota, poštnine i. dr. nepravilne premožnim posameznikom prihranjene. Na sličen način naj si blagovole gg. akademiki potom svojih akad. društev pravočasno prisrbe izkaznice. Kdor bi si iz katerega koli vzroka ne mogel tem potom preskrbeti izkaznice, naj se zglati edino le v trgovini Korenčanovi. Stari trg št. 5 v Ljubljani osebno ali pismeno. V zadnjem slučaju je poslati naprej poleg 40 vin. za izkaznico še 10 vin. za poštnino ter natančen naslov prejemnika, šole in bivališča.

Kako je s to zadevo? Taja naša smrtna neznanke. Na vrtu g. barona Lazarini v Valburgi pri Smledniku je našel 5. junija tamošnji služabnik gosposko oblečeno mlado, lepo damo, ki je tičala v grmovju in skoraj umirala. Govorila je hrvaško in večkrat vzdihnila. »Mora me živeti.« — Nahajala se je več dni pri gradu. Občinski sluga jo je s težavo spravil v gostilno g. Janeza Hočvar, odkoder so jo prepeljali v deželno bolnico. Čez teden dni je mlada dama umrla v deželni bolnici.

Prav čudne reči se govore v vasi o tej dami. Višja oblast naj poizveduje. Mogoče je imela znanje in je postala nesrečna. Soditi je, da je bila iz boljše hrvaške rodbine. O tem so listi že deloma poročali. V sled raznih vesti, ki se širijo med ljudstvom, bi bilo dobro, da bi se stvar pojasnila. V bolnici so menda vendar kaj natančnejšega našli.

Hlod mu je padel na nogo. Na Sv. Katarini se je te dni ponesrečil med delom 53letni delavec Anton Kavčič s tem, da mu je padel hlod na levo nogo in mu jo je zlomil.

Nesrečen padec. 31letnemu tesarju Francetu Jagru iz Orli pri Rudniku je med delom izpodrsnilo in mož je padel tako nesrečno na tla, da si je zlomil desno roko.

Cirkularna žaga mu je odrezala tri prste. Mizarškemu pomočniku Rudolfu Makucu, ki je uslužben pri mizarju Antonu Drukarju v Kranju, je odrezala te dni cirkularna žaga tri prste. Makuca so morali prepejati v deželno bolnišnico v Ljubljano.

V domačem vodnjaku je utonil. Dne 16. t. m. je izginil brez sledu iz domače hiše šestletni posestnikov sin Jože Mehle iz Ponove vasi. Šele po dolgem iskanju so našli pozno zvečer otroka v domačem vodnjaku mrtvega. Vodnjak je bil s pokrovom dobro zaprt. Deček je najbrže iz radovednosti odprl ta pokrov, izgubil je ravnotežje in je padel v vodnjak, kjer je utonil.

Iz hudobije je posekal 50 smere. Posestniku Janezu Kavčiču iz Planince v tomišelski občini, je do sled neznan storilec posekal v nekem gozdu pod Krimom okrog petdeset desetletnih smere, ki jih je nato pustil na mestu, kjer jih je posekal. Na vsak način gre tu za maščevanje.

Roko si je zlomila. Posestnica Polona Brtoncelj iz Godešič pri Škofiji Loki se je peljala te dni na vozu v Kranj. Ko se je hotela na klancu pod Gatajem pri Kranju izogniti nekemu avtomobilu, je skočila z voza, padla na tla in si zlomila roko.

Veja ga je udarila po očesu. 24letnega lovca Maksa Steinacherja je na Sv. Katarini udarila veja drevesa po desnem očesu in ga težko poškodovala.

S hrasta je padel učenec ljudske šole v Novem mestu Mirko Medvelšek. Splezal je po vrhanje gnezdo, ki ga seveda ni dobil. Zvil si je levo nogo.

Ta pa s češnje. Hlapec France Pene iz Gornjega Kamenja pri Hmelniku je padel te dni s češnje in si zmaknil desno roko v rami.

Nesrečni z dinamitno patrono. Posestnikov sin Ivan Stine iz Stranske vasi pri Novem mestu je našel dinamitno patrono in jo je zažgal. Odtrgalo mu je tri prste leve roke.

Ljubljana.

— Lepo po postavi. 11. junija so policijski organi konfiscirali »Dan« z reklamno prilogo društva »Ilirije« vred. Usluženka »Učit. Tiskarne« je prosila, da naj se počaka toliko, da bi mogla prilogo pobrati iz posameznih izvodov, toda policijski organ tega ni dovolil, temveč pobral tudi nekonfiscirano prilogo in s tem ravnal proti postavi, ki pravi, da se morajo ločljivi deli tiskovine, če ne vsebujejo nič kaznivskega, izločiti in se ne smejo konfiscirati. Obrnili smo se na pol. ravnateljstvo, da nam povrne škodo — toda policijsko ravnateljstvo je odgovorilo, da niso dani pogoji tega in tega paragrafa. Pogoj za odškodnino je dan, če se je škoda naredila. V našem slučaju je bila povzročena škoda v tem, da je policijski organ pobral tudi tisti ločljivi del tiskovine, ki ni bil konfisciran. Ker policija ne mara povrnti škode dobrovoljno, bo pa imela s to stvarjo še sodnja opraviti. Bomo videli, če velja postava za vse ali ne.

— Hinavci! Prejeli smo: »Slovenec« hinavsko zavija oči in se zgraža nad tem, da je »vseskolski zlet prepovedan. Menda je vsakomur dovolj jasno, kaka hinavščina je to. Klerikalci bi »Sokole« najraje v zlici vode utopili ali pa na grmadi sežgali, pa se delajo ogorčene, da je vseskolski zlet prepovedan! Ta hinavščina potrjuje, da je prepoved vseskolskega zleta klerikalno maslo, da je to ena znanih njihovih »velikopoteznih« taktičnih potez. Klerikalci hočejo zatreti vsak napreden pokret na Slovenskem in zavojevati Ljubljano. V to jim je vse dobro. Oni računajo tako: Ko bi se vršil vseskolski zlet, bi zavladalo v naprednih krogih po Slovenskem posebno pa v Ljubljani veliko navdušenje, samozavest slovenska bi se povzdignila in bi potegnili splošno navdušenje tudi nezavedno maso za seboj. To se pa ne sme zgoditi. Udarimo — si mislijo — da se Ljubljančanov polasti malodušje, če se pri tem jeze, nič ne de, jeza se jim bo že ohladila

Petek 26,
Sobota 27,
Nedelja 29,
Ponedeljek 29,

„Otroci kapitana Granta“

po slovitom romanu JULES VERN.

Samo 4 dni
Največja senzacija

v Bachmaier Elektro Bioskop, Tivoli.

— glavno je da masa vidi, da »Sokol« in napredni krogi sploh nimajo sile in tako ne nad na bodočnost. Ljudstvo naj vidi njih onemoglost in pa našo, t. j. klerikalno vsemogočnost. Klerikalci priredijo 5. julija velik pompo po Ljubljani, s tem bodo nasuli masi peska v oči, na jesen otvorijo svoje gledališče in svoj kino, s tem upajo privezati nezavedno maso na se, in tako se počasi pa sigurno utihotapiti v Ljubljano. Kdor ima maso, ljudstvo za seboj, tisti je gospod. To je resnica in sveta narodna in strankarska dolžnost naprednjakov je, da ljudstvo poučujejo, da mu povedo, kaj hočejo klerikalci, kaj nameravajo, da so prepoved vsesokolskega zleta, šikanje pri slov. gledališču itd. dobro premišljeni klerikalni manevri, pritisniti naprednjake ob steno in utihotapiti se v Ljubljano. Kaj briga klerikalce, če bo imela Ljubljana s prepovedjo vsesokolskega zleta stotisoče in stotisoče kron škoda; kaj jim mar, da so ubili slovensko gledališče; kaj to jim, če ovirajo vsak napredek tako na kulturnem kakor na gospodarskem in narodnem polju, kaj to klerikalcem, samo da si obdrže svojo gospodstvo, svojo nadvlado, da lažje izjemajo ubogi slovenski narod ter si polnijo svoje malhe! — Človek mora imeti res ribjo kri, da ne vzkipi, ko mora gledati, kako brezvestno samopasno teptajo ti »osrečevalci« ljudstva življenjske koristi slovenskega naroda.

— Francozi, Angličani, Belgijci, Švicarji in drugi narodi ne smejo na zlet v Ljubljano. Naša letovišča propadajo vsled slabega poseta — naša zemlja je premalo znana in vendar prizna vsak, da je malo enakih krašot na enem kupu, kakor na Kranjskem. Posebno Ruse bi bilo treba privabiti, ker je znano, da so to najbogatejši gostje, ki prinese denarja s seboj.

— Srbi smejo v Brno. V nedeljo se vrši v Brnu velik zlet češkega sokolstva. »Nar. Listy« poročajo, da bo tja srbska vlada poslala svoje zastopnike sokolstva. Proti temu baje celo Nemci nimajo nič, ker vedo, da imajo Srbi denar — na Moravskem pa je mnogo — fabrik. Tako torej smejo Sokoli iz Belgrade v Brno, v Ljubljano pa ne. Kakor da bi ne bili pod enim cesarjem.

— Lepo zahvalilo klerikalcem, da so onemogočili sokolski zlet. Koliko zelenjave, kuretnine itd. bi Ljubljana v tistih dneh potrebovala. Koliko bi naše marljive gospodinjice izkupile, kako lep dan bi bil sokolski dan za vso našo lepo okolico!

— Lep spomin na dogodke leta 1914 bo »Sokolska diploma«, ki naj poslej krasi vsako slovensko narodno hišo. Kako samozvestno si podajata dva očaka naših davnih dni svoji desnici prav pred voljodskim stolom na Gosposvetskem polju. V spomin na te dni naročajte »Sokolsko diploma«. Stane 2 K. Naroča se v »Zvezni pisarni«. Izide prihodnji teden!

— Iz vrst občinstva smo prejeli nasvet, naj bi »Dan« parkrat na teden prinesel par kratkih odstavkov v cirilici, ker bi se čitatelji s tem počasi privadili cirilici. Nam ta nasvet ugaja. Za sedaj je tehnično to nemogoče, ako pa bi videli, da se mnogo čitateljev pridruži tej želji, bi skušali ustreči.

— Po moža je šla. Neka izobrazena klerikalca v Ljubljani se je pred kratkim poročila z nekim naprednjakom, ki pa je potem seveda postal klerikalec. V hiši je kmalu nastal ravs in kavs. Klerikalca je bila menda prehude krvi. Zato moža ni držalo doma, ampak je odšel rad kam na izlet. Zadnji čas se mu je prikljubila Ribnica. V četrtek je zopet odšel tja. Njegova žena pa je vzela svojo sestro s seboj in ga je šla — iskat. In res ga je našla. Baje se je prav dobro zabaval. Seveda je bil zopet ravs in kavs. Klerikalca pa je baje z vso silo navalila na svojo nasprotnico, zakadila se ji je v lase in je nastal hud boj. Kako se je komedija potem doma končala, o tem zgodovina molči.

— Nekaterim gospodom na dunajski štrangi bi priporočali, da se do ljudi, ki pošteno plačajo mitnino in dajo s svojo obrtjo mestnemu užitniku mnogo zakladu mnogo zaslužiti, nekolkim prijazneje vedejo. Strogi in robati nastopi proti ljudem, ki bi jih lahko poznali, ker vozijo skoraj vsak dan skozi mitnico, niso prav nič umestni. Včeraj je na ta način nastal prav nepotreben prizor. Obrtniki imajo svoje delo in skrb in ni treba, da bi se proti njim nastopalo, kakor da bi bili kje v Albaniji.

— »Slovenca« v pojasnilo glede sokolske priredbe 5. julija. Sokol I. prireja že 7. leto svojo vsakoletno javno telovadbo prvo nedeljo v juliju. Za letošnji je bila priredba sklenjena na ta dan na društvenem, občnem zboru v januarju, v časopisih je bila razglašena prvič v marcu, drugič v maju; predznanila za to prireditev 5. julija so bila po Ljubljani plakativna okrog 20. maja. Javna telovadba se je prenesla k Dunajski cesti iz enostavnega razloga, ker prejšnji prostor več ne zadošča potrebam in ker je novo izbrani prostor že ograjen. — Torej se ni to zgodilo niti »nakrat«, niti to ne more biti »klubovanje in nagajanje« »koroškemu dnevu«. Sokol želi, da se za res obrambne namene nabere mnogo sredstev, nima pa nobenega razloga opustiti svojega društvenega slavlja, ki se vrši že 7. leto prvo nedeljo v juliju, in pri katerem društvo pokaže plodove svojega trudnega dela, t. j. telesna in npravna vzgoja, ki je gotovo eminentne narodnoobrambene važnosti. Naj bo »Slovenec« potočen: Sokol ne bo oviral njegovega cvetličnega dne niti najmanj!

— Erziehungsanstalt — Mahr. Hm! To se pač lepo glasi. Toda surovost, ki se ji sliši v tem zavodu, bi moral iskati v vseh nemških lekšikonih. Posebno ulogo igra gospod Sch., ki podučuje trgovsko računstvo. Navesti hočemo samo par izrazov, katerih se on poslužuje proti dijakom: »Hund, Ochse, Vieh, Aff, Esel, Dreckhink, Schwein, Sau, Trottel, Tepp, Bagage, Gesindel, Schuft, ganz gemeiner Hundsgeselle, Mistgeburt, Baraba« itd. itd. So pa tudi imena, katerih se on tako pogosto poslužuje, tako nizkotne, da jih niti ne priobčimo. Spozablja se je pa tudi že tako daleč, da je zadnjič brez tehtnega vzroka — čulite in strmite — nekemu dijaku vrzel v obraz nečuvno psovko, katero rabiti je tudi izven javnih prostorov prepovedano, namreč ta se glasi »Windische Hunde«. In ta psovka je prišla iz ust prof. (!) Schaferja, ki poučuje v takozvanem »Handels-Lehr- und Erziehungsanstalt« v Ljubljani. Ta zavod bi spadal po sedanjih razmerah edino le še med njegove kultureno-ge. Albance. Ko bila beseda je svojih dijakov, ki so se začudeno pogledovali. Dijaki so navajali na najgorostnejše psovke, ali take predrznosti se ni nihče nadejal. Seveda se je pričel izgovarjati, da ni mislil to, kar se navadno pod to psovko razume, temveč, da je mislil na vetrove (Winde) in s tem pojasnilom je hotel zadati celemu razredu (namreč Slovencem) zadoščenje, kar pa ni niti od daleka dosegel. S tem neumnim izgovorom se je šele bolj osmešil pred svojimi gojenci. Pomislimo, da večina obiskovalcem Mahrove šole je bila in je »Windischer«, od katerih, in to si naj zapomni, se on živi. Pripomniti pa še moramo, da on pri vsaki priliki predbaciva, kako nekulturni in priprosti so njegovi dijaki. Pomisli pa ne, da je on največji surovec, četudi povzdiguje svojo osebo v nebeske višave. Za danes naj zadoštuje in ako se ne bodo razmere, kar se tiče psovjanja vsaj vidno popboljšale, primorani bomo priti z vso svinjarjo na dan. Prosimo gospoda ravnatelja Arturja Mahra, da stori potrebne korake in ga naj poduči, kako se ima vesti napram svojim dijakom.

— V vednost informatorjem. Snoči in že par dni sem dobivamo poročila, ki jih pa ne moremo priobčiti zaradi prepovedi, ki je obsevana v onem zakonu, ki pravi: »Vsaka v tisku priobčeno poročilo o načrtu in smeri vojaških operacij cesarske armade ali cesarskega brodogoja, o gibanjih, sili in pozicijah čet in ladij ... je pregrešek ...« (Novela 1862., čl. IX.)

Pod Rožnikom se vsi pritožujejo že dolgo, da se državna policija čisto nič ne briga za ta kraj. Niti po dnevu niti po noči ni nobenega stražnika, ki bi nadzoroval vsaj cesto od vile Kredarice do t. zv. Rosenčka, na kateri bi se — ker je popolnoma neobljubljena in ob gozdu — lahko vršili najdrznejši napadi. Preteklo nedeljo je pa bilo pod Rožnikom vse polno policijskih stražnikov, ki so morali paziti na to, da morejo Nemci nemoteno haljati in prepevati vsemensko pesem »Die Wacht am Rhein« in se senčiti pod vsemenski zastavi. Sedaj vsaj vemo, zakaj je vlada podržavila ljubljansko policijo: zato, da dela častno stražo ljubljanskim vsemencem, da mo-

rejo ti nemoteno izzivati ljubljansko prebivalstvo. — Ko že govorimo o Podrožniku, naj omenimo še to, da že vsem presesta ono neznosno streljanje na nemškem strelišču in da bi bil že skrajni čas, da si Nemci napravijo svoje strelišče kje drugje, posebno, ker je vedna nevarnost, da koga ubijejo. Ti nemški »strelci« streljajo namreč tako slabo, da frčijo krogle na vse strani, samo včasih se posamezna krogla zmoči in zadene blizu tarče, strel v tarčo je pa že prava senzacija, o kateri potem govorijo »strelci« med seboj vsaj pol leta. To strelišče se nahaja na ozemlju viške občine, ki bi se morala porigrati zato malo, ker policija se za vse to ne zmeni, ona ima druge »skrb« in nima časa skrbeti za varnost avstrijskih državljanov.

— Pretep na ulici. Na voglu Metelkove ulice in pota na južno železnico odigral se je v nedeljo popoldne prizor, kakoršnega vidimo bolj redko v Ljubljani. Neki delavci iz Tönniesove tovarne so pretepali dva starejša delavca, ki sta pred njimi bežala, ko so jih dohiteli, tako neumljeno, da to presega že vse meje. Sporekli so se baje nekaj v tamonjski gostilni »Scagnetti«, na kar sta dva delavca zapustila gostilno ter hotela oditi. Komaj pa sta bila na ulici, pridrveli so za njima omenjeni trije delavci Tönniesovi ter so jih začeli pretepati. Bil je to torej pravi tolovaški napad. Odlikoval se je osobito neki ključavničar, še močker za ušesi, s svojo sirovostjo. Napadence se nista branila, kar je dokaz, da za pretep nista dala nikaškega povoda. Policija je naknadno o stvari poizvedovala in radovedni smo, če bodo omenjeni Tönniesovi pretepači, od katerih se pišeta dva Kapsch in sta znana siroveža in nasilneža, in en ključavničar, ki staneje v Scagnettijevi hiši, Metelkova ulica 27, dobili svojo zasluženo lekčijo. Javno oblast pozivljamo, da poskrbi, da ne bo med mirno ljubljansko občinstvo izpostavljeno neprestano napadom takih ljudi.

— 18 gojenk višje dekliške šole v Varaždinu v spremstvu ravnatelja Ivana Ramuščaka ter 4 učiteljev in učiteljice pride na svojem potnišnem potovanju danes, v sredo, dne 24. junija ob 4. uri 33 minut popoldne z gorenskim vlakom v Ljubljano. V četrtek jutraj se odpeljejo v Poljno, od koder se isti dan zopet vrnejo v Ljubljano. — V četrtek, dne 25. junija, pa pride v Ljubljano 25 gojenk višje dekliške šole v Novem sadu.

— »Vagabundov konec« je naslov senzacionalni drami, ki se predvaja v sredo, četrtek in petek v Kino Metropol (arena »Nar. Doma«). Začetek predstav ob pol 7. in pol 9. zvečer. Cene 80, 60, 30 vin.

— Kino Metropol obeta postati ljubljancem najprijetnejše zabavišče v poletnih dneh. Arena na vrtu »Nar. Doma« se je primerno preuredila. Stavba izgleda sedaj, kakor da je bila že od nekdaj za to namenjena. Včeraj so vdelali dva ventilatorja, tako da bo dvorana hladna in zračna. Obiskovalci so polni hvale. V ozadju se po prostor še spopolnil z ložami. Tako bo imela Ljubljana res lep kinematograf, ki bo imel obenem lep narodni namen. V soboto se bo prvič izvajal veliki film »Napoleone«.

— Ali se bo tudi letos žgal kakor običajno Ciril in Metodov kres na Golovcu ali ne? Tako se povprašujejo ljudje na Dolenjski cesti, katerim so še prav dobro v spominu krasni kresovi, ki so se pod protektoratom pokojnega gospoda Fran Babiča prirejali vsako leto na Golovcu na predvečer slovanskih blagovestnikov sv. Cirila in Metoda. Da se izpolni želja vsakoletnim obiskovalcem tega kresa in da se lepo počasti predvečer naših blagovestnikov kakor tudi spomin blagopokojnega g. Fran Babiča, sklenilo je osobe tvrde Fran Babič, zažgati dne 4. julija izredno velik kres združen z veliko ljudsko veselico, na kar že sedaj opozarjamo ljubljansko občinstvo. Več o kresu in veselici prihodnjič.

— Sokol I. vabi sestre, ki sodelujejo pri celodnevni prireditvi 5. julija, da se drugega splošnega sestanka v sredo ob pol 8. zvečer dne 24. t. m. v društvenih prostorih trg Tabor 2 zanesljivo udeležijo.

Kresovi so včeraj prav lepo goreli. Dan je bil mračen, večer jasen toda hladan. Triglav se je videl — juž je bil zamračen. Okoli 9. zvečer so zagoreli kresovi na vrhniških gričih, na Igu, na Šmarini gori, nad Črnim grabnom itd. Na Gradu je bilo polno ljudi, največ pa na Golovcu,

kjer je bil najlepši kres. Bil je prav lep živ kresni večer.

— Na oklicih so: Maks Huberth, knjižničar, z gđ. Martino Tomažin; Anton Sinkovec, rudar, z gđ. Marijo Ungarman; Franc Polensek, c. kr. orožniški stražmojster, z gđ. Ano Pibernik; Ivan Sušnik z gđ. Angelo Dolinar.

Umrli so v Ljubljani: Marija Mencej, služkinja, 30 let. — Natalija Antonija Ponikvar, hči užitniškega paznika, 19 mesecev. — Ivan Pavle, raznašalec časopisov, 41 let. — Anton Stražar, dninar, 46 let.

— Bitka pri Gettysburgu, krasna vojna drama v 4 delih, ki se je včeraj predvajala prvič v kinematografu »Ideal«, je žela obče priznanje. Kaže nam res pravo pravcato vojno, kakršne dosedaj še nismo videli v filmu. Predvaja se še danes in jutri. — Zelo dopada tudi fino namišljena komedija »Ne igrajte se z ženskimi srci«.

Trst.

Mestni svet. Seja dne 22. junija. Po diskuziji in protestih se sprejme predlog volila »Legi nazionali«, ki znaša 15.000 kron. Proti Slovencem je govoril svet. Seraval, ki je omenil splitski mestni svet in njegove podpore. Slovenci so mu odgovorili, da jih ne briga Split, če odklanja podpore Italijanom iz političnih vzrokov. — Vprašanju fonda za ustanovitev italijanske univerze v Trstu je sodel predlog za podporo »Ljudski univerzi«. Nato so prišle na dnevni red mestne ljudske knjižnice. Bila je sprejeta podpora 2500 kron, slovenski predlog glede slovenskih ljudskih knjižnic je bil odklonjen. (Med vsemi kričaji se je najbolj izkazal znani Ara.) Po rešitvi dveh drugih predlogov je prečital v imenu šolskega odseka asessor dr. Novak predloge glede potrebe novih šol. Sprejet je bil predlog, da se sežida slov. in ital. šola pri Sv. Mariji Magdaleni spodnji istočasno. Slovenci so predlagali tudi potrebo zidave nove šole v Bazovici. — Po nekaterih predlogih in njih rešitvi je določil župan, da se seja nadaljuje v sredo zvečer ob navadni uri.

Deutsches Sommerfest. Švabi imajo v nedeljo prireditve pod tem imenom. Z ozirom na nekatere tržaške dvoživce opozarjamo naše ljudi na slovensko dolžnost.

Sleparska družba. Izvedeli smo, da se v Trstu že delj časa nahajata dva zrela človeka, ki sta prav spretna goljufa. Ta dva človeka baje izvajljata onim staršem, katerih sinovi so v Ameriki, denar na ta način, da pripravijo starše v Trst pod pretvezo, da je njihov sin v Ameriki zadel kakšen zelo visok znesek. Starši pridejo v Trst, izročijo goljufu določeno svoto, s katero bi naj dvignil znesek in čakajo, da se njihov dobrotnik povrne. Čakajo in čakajo. Zaman. Goljuf se ne vrne. — Ker se je v zadnjem času pripetilo več takih slučajev, opozarjamo svoje rojake, naj bodo pri takih manipulacijah pazljivi in naj podobne slučaje takoj naznanijo policiji.

Narodno-socialna mladinska organizacija. V petek točno ob pol 9. zvečer sestanek v NDO.

Predsednik osrednjega izvrševalnega odbora NDO. v Trstu je od nedeljskega kongresa znanprejeto dr. Agneletto.

Monte Rapino. Nesramnost naših Italijanov presega že vse meje dostojnosti. Zdaj so prekrstili Repentabor v »monte Rapino«. Italija je sicer sladka, pa vseeno ne vemo, kako bo z Beneško Slovenijo št. 2.

Italijanska vlada in otok Haiti. Pred nekaj dnevi smo omenili, kako skrbi italijanska vlada za svoje podanike. Na otoku Haiti je n. pr. 160 Italijanov — in vprašanje te majhne naselbine je prišlo na dnevni red rimskega parlamenta. Slovencev nas je 1 in pol milijona, pa nam še govoriti ne pustijo!

Danes, v četrtek, dospe v naš pristan vojna ladja »Viribus unitis«.

VISOK GOST.

Trst, 23. junija.

Danes ob pol 11. jutraj je prisel v Trst nadvojvoda Leopold Salvator s parnikom »San Marco«. Jutraj si je ogledal nekaj ladij. Sodi se, da odpotuje zvečer na Dunaj.

Nabor. Zadnji dan letošnjega nabora je prišlo 178 poklicancev, od katerih je bilo potrjenih 40, od teh dva za mornarico.

Krone so zapeljale nekega J. Bonafe, ljubimca delavke Marije

Benedetti. Benedettijeva je namreč prejšnji teden bila z Bonafejem v neki gostilni in mu izročila »v varstvo« denarnico, v kateri je bilo nad 60 K denarja. Bonafe je bil zaupanja vesel. Benedettijeva pa se je radovale nad Bonafejevim veseljem. Ne dolgo. Ljubimec je 60 K lepo pobasal in se spravil čez mejo. Policija ga išče, pa ga ne najde.

Skozi šipo je hotel 9letni M. Leban in si pri poskušnji prerezal dlan. Po obvezi nevarne rane na zdravniški postaji, so Leban poslali v bolnišnico, kjer trpi za svoj greh bridko kazen.

Kos svinca je padel na nogo 19letnemu J. Petru, ki je uslužben v prosti luki. Petro je hotel privzdigniti neko balo, ki mu je pa spodrsnila, pri tem pa mu je padel na nogo velik kos svinca. Težko poškodovana so ga prepeljali na zdravniško postajo, kjer so mu pomagali.

Poskus samomora. S samomorilnim namenom se je zaprl v sobo in prižgal ogelje 25letni v ulici Solitari stanujoči E. Magrini. Domači pa so njegov poskus še pravočasno opazili in poklicali zdravniško postajo, ki je samomorilnega kandidata rešila gotove smrti. Prepeljali so ga v bolnišnico.

Oni tat, o katerem smo poročali, da je hotel te dni okraati nekega gospoda na obrežju, kjer je bil zasidran parnik »Trieste«, se imenuje J. M. Papatanasopulo, je trideset let star in je doma iz Patrasa. Je precej sumljiv element.

Aretacija. Policija je aretirala 35letnega težaka J. Mikoliča zaradi poskušene tatvine ure. Mikolič je poskušal svojo srečo na Dalmatijskem parniku »Dubrovnik«. Lastnik ure A. Sušteršič pa mu je načrt še pravočasno prekrizal. Mikolič je v zaporu.

Skozi okno se je hotel vreči 42letni R. Braitl, stanujoč v ulici Lazzaretto vecchio. Braitl je ponoči napadla hipna blaznost in v tem stanju je hotel izvršiti samomor. Pazljivost sorodnikov pa ga je rešila. Poklicali so Trevesa, ki je reževal prepejal v opazovalnico za slaboumne.

Kratko veselje. V ponedeljek jutraj so ukradli štirje težaki gostilničarju v ulici Sette Fontane št. 1 130 K denarja. Zlikovci so prišli v gostilno z namenom, da si preskrbe denarja in so pod neko pretvezo spravili kuharico iz gostilne. Ko se je ta vrnila, ni bilo v gostilni nikogar več. S tatovi pa je izginil tudi denar. Policija je izmikače polovila in jih zaprla.

IGRA PO KRONI IN KUHNJSKI NOŽ PRED POROTO.

Trst, 23. junija.

Pred poroto stoji oni Marij Lukežič, ki je dne 24. majnika t. l. s kuhinjskim nožem tako porezal Justa Gerlanca, da je slednji na težkih poškodbah dan pozneje izdihnil.

Razpravi predseduje dr. Andrič, votanta sta sodnika Ferfolja in dr. Rocco; dr. pravdniki zastopa dr. Marinaz, obtoženca brani dr. Robba.

Lukežič je po prečitani obtožnici priznal umor in svojo krivdo. Nato so bile zaslišane priče: gostilničar Petaros, obtoženčeva sestra Marija Lukežič in obtoženčeva zaročenka Josipina Hervatin. O izidu razprave bomo poročali.

„Lajdra“.

»Pa ta človek mi ne da miru nikjer. Kakor me sreča, pa že ima na jeziku hudobno besedo. Zmerja poštenega človeka prav po rovtarsko. Pa še na cesti in vpricho ljudi.«

»Vi, France Kavka, zidarski pomočnik iz Pšate št. 50, povejte po pravici, ali je to res, kar pravi to dekle, Marija Premk?«

»Ni res, ne!«

»Kaj da ni res? Ali mi nisi rekel na cesti vpricho ljudi, da sem k...a, svinja, ničvrednica? Zdej boš pa tajil, sram te bodi.«

»Jaz da sem ti kaj takega rekel? Nikdar. Ti si me zmerjala z barabo, veš. Jaz sem se razjezil po vsej pravici in sem ti rekel lajdra, kar sam priznam. K...a, svinja in ničvrednica ti nisem rekel. To je laž.«

»Laž? Ali mi nisi rekel v torek dne 9. junija: »Ni je take svinje, kakor si ti?«

»Nak, nisem ti rekel svinja, gospod sodnik, samo »lajdra« sem ti dejal.«

»Slišite, vi, Marija Premk, ali odpustite Kavki, če vas za to prosijo?«

»Ne! Kavka mora biti zaprt, da se bo odvadil zmerljati poštene ljudi po cestah s svinjami.«

»Vi, priča Jože Pengov iz Pšate, ali ste slišali, da je rekel Kavka Premkovi, svinja, k...a, ničvrednica?«

»Ne spominjam se tega. Rekel ji je »lajdra«, to še pomnim, drugega ne.«

»V imenu njegovega Veličanstva cesarja...«

France Kavka na štirindvajset ur zapora.«

Najnovejša brzojavna in telefonska poročila.

BOMBNI NAPAD NA »SOKOLA« V TRSTU.

Trst, 23. junija. Bombni atentat zadobiva vedno resnejše lice. Včerajšnja policijska in sodna preiskava je na licu mesta dobila še mnogo obtežljivih dokumentov. Dognano je, da je bila bomba dobro pripravljena in opremljena z vsemi potrebnimi aparati za take slučaje. Policija ima v rokah več kosov bombe in vso gorjenje pripravo za metanje. Posamezni kosi so zariji v zemljo in ograjo, ki je preprečila, da niso kosi se razpršili po veseličnem prostoru. Dolgost bombne cevi se sodi na 20 cm širina pa na 6—8 cm. Popolno eksplozijo je preprečilo to, da je bomba padla na zemljo in ne na kamen. Tudi ni eksplodirala proti veseličnemu prostoru, ampak proti ograji in bližnji gostilni. Bomba je bila zaprta z vijakom topovske granate. Tudi ta del ima policijska v rokah. Da ni nastala panika med občinstvom, ki ga je bilo okrog tri tisoč ob tem času gotovo še na prostoru, se je zahvaliti dejstvu, da so bile malo prej rakete izpuščene v zrak. Občinstvo je menilo, da je eksplodirala kaka raketa, dasi je bil pok bombe mnogo silnejši. Italijani so vsled zločina silno poparjeni. Mnogo jih obsoja in se sramuje delovanja s takimi sredstvi. Italijanski listi molče in konstatirajo le dejstvo. Tržaški nemški listi se več pečajo s stvarjo. Dosedaj ima policija več sledov. Izvršilo se je več preiskav in par aretacij. Med slovenskim občinstvom vlada veliko razburjenje, ker bi se pripetila lahko velika nesreča, ako bi se lopovu zločin posrečil.

ELBASAN V ROKAH VSTAŠEV.

Drač, 23. junija. Uradno se poroča, da so vstasi osvojili Elbasan in vjeli vladno moštvo.

ESAD PAŠA ZGINIL.

Pariz, 23. junija. »Temps« poroča iz Rima, da je Esad paša od tam izginil in da je najbrže zopet v Albaniji.

POLOŽAJ V DRAČU.

Rim, 23. junija. Iz Drača se poroča, da je položaj neizpremenjen in kljub premirju so straže na svojem mestu. Zgodilo se ni nič posebnega. Izhod iz položaja se ne more najti. Dvomi se, da bo mogla vlada iti proti vstašem, četudi bi dobila ojačenja.

Vstasi dobivajo iz cele dežele ojačenja in ne marajo od svojih zahtev niti za las popustiti. — Govori se, da bo še ta teden padla odločitev. Mir je bil pravzaprav zadnjih par dni že blizu, toda preprečila ga je vlada, s katero vednostjo je začel moriti in požigati Prenk Bib Doda vstaške vasi, kljub temu, da je bilo sklenjeno premirje. Prenk Bib Doda, poglavar katoliških Miriditov, je ponoči začel z napadom. Proti temu so vstasi protestirali pri vladi v Draču, toda vlada se izgovarja. Izgovori so ničevi. Med vstasi vlada veliko ogorčenje.

GRŠKA IN TURČIJA.

Atene, 23. junija. Odgovor na turško noto dá grška vlada turški jutri.

O KRALJU FERDINANDU IN NJEGOVI POTI SKOZI SRBIO.

Belgrad, 23. junija. Tiskovni urad: Konduktor, ki je dal vstaviti vlak, v katerem se je vozil kralj Ferdo, je bil za kazen vpoklen. Bolgarska vlada, o tem obveščena, se je z zadoščenjem zadovoljila. Vest, da bi bila srbiska množica v Pirotu kralja insultirala, so izmišljene.

MED SRBIO IN BOLGARIJO.

Belgrad, 23. junija. Napram dopisniku »Gaulois« se je izrazil Pašić, da upa, da pride prele ali sleje med Srbijo in Bolgarijo do prijateljstva: praznih upov naj si pa Bolgarija nikar ne dela.

KOMEDIJA.

Dunaj, 23. junija. Dunajski listi ne delajo drugega kot gromadilo sum na sum o italijanskih intrigah v Albaniji. Nič boljši niso italijanski listi: »Fremdenblatt« pa danes zopet

potrjuje, da vlada med Italijo in Avstrijo glede Albanije soglasje. (Vlada soglasje, da, toda le v intrigah.)

OBISKI.

Dunaj, 23. junija. Zatrjuje se, da bo kralj Nikolaj obiskal carja Nikolaja.

Mali oglasi.

Od 4 K 90 v naprej hišne halje, vse velikosti in barve. Angleško skladišče oblek, O. Bernatovič, Mestni trg 5—6.

Griček z malo hišico, oralom zemlje in sadnim drevjem v St. Vidu nad Ljubljano se proda. Cena 3600 kron. Poizve se v »Anončni ekspediciji«.

Motorno kolo

Puch 3 HP, vredno K 800— se proda za K 150—. Motor deluje brezhibno. PETER ŠKAFAR, Rimska cesta 17.

Stanovanje se odda.

V prometnem mestnem delu, ob električni cestni železnici in v neposrednem obližju njenega postajališča se da v najem lepo stanovanje, obstoječe iz štirih sob s pritliklinami in sicer z avgustom t. l. Naslov ponudnika se izve v upravištvu »Dneva«.

»Zdravnik želodca«

je edina posebnost želodčnega likerja iz zdravilnih rastlin, kateri izbornop upliva proti slabosti v želodcu ter ga radi tega v nobeni družini ne bi smelo manjkati.

GORČEVA

KOLESA PRIZNANO NAJ-BOLJŠA SEDANJOSTI X

A. GOREC

LJUBLJANA MARIJE TEREZIJE CESTA 57. 14. NOVI SVET

MASPROTI KOLIZEJA ZAHTEVAJTE PRVI SLOV. CENIK BREZPLAČNO

Proda se radi rodbinskih razmer v Trstu Sv. Marija Magdalena zgornja, v bližini tramvaj-ske postaje

nova hiša

z 2 sobama, kuhinjo, hlevom, podstrešjem, vodnjakom, (prosta 10 let državnega davka), ter nad 1100 mtr² vrta za 14.000— K.

Ponudbe in vprašanja nasloviti je na **Rudolfa Može**, Trst, Campo S. Giacomo 3.

Edna posebnost likerja je

Zdravnik želodca

Važno za »Sokole«!

Ravno kar sem dobil iako lične Sokolske spominske znake. Cena 60 vin.

Ker sem edini pooblaščen od »Slovenske Sokolske Zveze«, sem prepričan, da bodejo brati »Sokoli« segali po istih, osobito pa še, ko je polovico čistega dobička v prid »Slovenski Sokolski Zvezi«. Pri naročilu več komadov dam primeren popust. Se priporoča

MILKO KRAPEŠ, urar in trgovec, Ljubljana, Jurčičev trg št. 3.

Zaradi pozne sezije.

Prodajam vse v moji zalogi nahajajoče se damske slavnike kakor tudi različen nakit po globoko znižanih cenah.

MINKA HORVAT, modistka

LJUBLJANA, Stari trg št. 21.

Razglas.

Občinski svet ljubljanski je v svoji javni seji dne 14. novembra 1913 sklenil, da se dovoli za leto 1914 za najlepša s cveticami ali zelenjem okrašena okna, pomole ali verande na privatnih poslopih **10 nagrad**, in sicer 1 po K 50, 1 po K 40, 1 po K 30 in 7 po K 20. Razen tega se še druge stranke, ki to zaslužijo, odlikujejo s pismenimi priznanicami ter jih imenoma pohvalno omeni v javni seji občinskega sveta v Ljubljani.

Razsodišče za podeljevanje nagrad in priznanic si ogleda s cveticami okrašena okna i. dr. **tekem meseca avgusta 1914.**

Magistrat dež. stol. mesta Ljubljane, dne 13. junija 1914.

Advokat dr. Egon Starè

je otvoril

odvetniško pisarno

v Trstu, ul. Nuova št. 20, II. nadstr. (hiša »Živnostenske Banke«).

Telefon 28—83. Telefon 28—83.

Nogavice in druge pletenine, dalje ovratnike in v to stroko spadajoče blago dobite najceneje v specijalni trgovini **A. & E. Skaberné** Mestni trg št. 10. Velika izbira! Solidna postrežba!

SANATORIUM EMONA

ZA NOTRANJE IN KIRURGIČNE BOLEZNI. PORODNIŠNICA.

LJUBLJANA, KOMENSKA ULICA 4

REP. ZDRAVNIK PR. I. DR. FR. DERGANG.

Važno za gospodinjce: Brez konkurence! **M. Spreitzer, skladišče,** Vojaška ulica št. 2, na Taborju v lastni hiši. Telefon št. 245. v Ljubljani. Telefon št. 245.

P. n. Vljudno naznanjam cene moje različne kave, in sicer:

Surova kava:			
St. 1. Santos	K 2—	St. 13. Quademala	K 3-30
2. Rio	2-30	14. Perl-Santos	3—
3.	2-40	15.	3-10
4. Santos lave	2-50	16. Java, zlato-rumena	3-20
5.	2-80	17. Zlato-rumena, navad.	3—
6.	3—	18. Maragogyne	3-10
7.	3-10	19. Liberia	3-40
8. Minas	2-70	20. Portoriko	3-20
9. Salvador	3—	21. Portoriko Piraldini	3-60
10.	3-20	22. Cuba, zelo fina	3-50
11. Quademala	3-10	23. Ceylon, zelo fina	3-60
12.	3-20	24. Castoria, najfin.	3-80

Pražena kava:			
St. 1.	K 2-70	St. 3.	K 3—
2.	2-90	4.	3-20
5.	K 3-30	St. 7.	K 3-60
6.	3-40	8.	3-80

Naročila od 1 do 4 1/2 kg dostavljam franco v hišo. — Pri pošiljkih po pošti se zviša cena pri vsakem kilogramu za 20 v in dostavljam istotako franco. Zamoljenje se ne računa. — Na željo pošljem vseh 24 vzorcev od surove kave v skupni teži od 1/4 kg za K 1— franco na dom.

Priporočam se in bilježim z vsem spoštovanjem **M. Spreitzer.**

V skladišču blaga Malvina Weisz

Ljubljana, Šelenburgova ul. 1, nasproti »Kazine«.

1 komad rjuha, 2 m dolga, brez šiva	K 1-96
1 komad namizni prt s 6 servijeti	1-96
1 komad namizni prt iz damasta (bel)	1-96
3 komadi brisače, izvrstne	1-96
6 komadov platnenih prtov za steklenino	1-96
1 komad klotasto spodnje krilo s svilenim leskom	1-96
6 parov ženskih (dolgi) ali moških (kratkih) nogavic	1-96
12 komadov ženskih in moških žepnih robcev	1-96
1 komad moška srajca (bela ali barvasta)	1-96
1 komad spodnje hlače iz kepra, francoskega fazona	1-96
2 komada moške spodnje hlače, kratke iz zefirja	1-96
1 komad ženska srajca s trakom obrobljena ali vezena	1-96
1 komad ženska srajca iz šifona	1-96
1 komad ženske hlače iz šifona z volanom	1-96
1 komad ženske reformni predpasnik iz kretona	1-96
2 komada moderčkov (šifon), lepo nakitanih	1-96
1 komad predpasnik iz klotja, olepšan v vsakršnih fazonah	1-96
1 komad pojojna blazinica s trakovi in vezeninami	1-96
1 komad svilena šerpa ali ruta	1-96
2 komada platnene blazine s franžami za divan	1-96
1 komad svilen robec (ruta) prima	1-96
1 komad moška nočna srajca, prav velika	1-96
1 komad predpasnik iz listra, prav velik	2-90
1 komad šal	2-50
1 komad bluza za izhod	1-96
12 komadov brisalk za prah	1-96

Na deželo se izpod 10 kron ne pošilja.

Pošilja se tudi po poštne povzetju, ako blago ne ugaja, se denar vrne.

Izvanredna prilika za delavce!

Najnovejše konfekcije za dame, deklice, gospode, dečke in otroke.

Cele obleke za gospode od K 8—, 12—, 15— naprej

Cele obleke za dečke 4—, 6—, 8—

Cele obleke za otroke 2—, 3—, 4—

Pelerine za gospode 7—, 8—, 9—

Sportne raglane 12—, 14—, 16—

Klobuke 1—, 1-50, 2—

Kostume za dame 9—, 12—, 15—

Damske sako in paletot 6—, 8—, 10—

Krila spodnja in gornja 2—, 3—, 4—

Hišne halje za dame 3-90, 4-90, 5-90

Slavnike —50, 1—, 1-50

Pristni panama 6—, —, —

Vse drugo po priznani čudovito nizki ceni.

Oglejte si velike izložbe.

Angleško skladišče oblek

O. BERNATOVIC, Ljubljana, Mestni trg št. 5-6. Telefon št. 132.